

Kvoteregnskab

Dokumentationsnotat til første version af kvoteregnskab til GrønREFORM

Baseret på mikrodata (via Energistyrelsen) for alle danske kvoteomfattede virksomheder (virksomheder registreret i det danske kvoteregister) er der lavet en branchefordeling for årene 2013-2018 af

- Tildelte gratiskvoter
- Emissioner omfattet af kvote / returnerede kvoter (de to er for alle praktiske formål ens)
- Kvotekøbsbehov. Dette er en beregnet størrelse, på virksomhedsniveau beregnes det som forskellen ml. tildelte gratiskvoter og emissioner/returnerede kvoter. Hvis virksomheden har returneret flere kvoter end den har fået tildelt, antages det at give et købsbehov (virksomheden har måttet købe kvoter svarende til forskellen). Vi har ikke data til at tage højde for om der fx overføres kvoter inden for koncerner, ligesom vi ikke tager højde for om virksomheden har kvoter til overs fra året før.
- CO₂-emissionsskat. Dette er den danske stats indtægter fra salg af CO₂-kvoter (det sker i praksis på den europæiske kvotebørs). Branchefordelingen sker ud fra kvotekøbsbehovet. Vi har ikke viden til at antage andet end at alle brancher betaler samme gennemsnitspris for deres kvoter.

Ovenstående er de beregninger som indgår også i nationalregnskabet, fra og med juniversionen 2021, for fordeling af CO₂-emissionsskatten. Forskellen er her kun GrønREFORMs særlige brancher, som i praksis er relateret 1:1 til NR-brancher (alle kvotevirksomheder i landbrug er i gartneri, alle kvotevirksomheder i luftfart har hovedbranche i lufttransport af passagerer).

CO₂-emissionsskatten er nationalregnskabsmæssigt klassificeret som en skat/afgift – også selvom den i praksis ikke opkræves som sådan. Kvoterne handles – også på tværs af grænser. NR-beregningen bygger på en antagelse om at danske virksomheder køber danske kvoter – og den danske stat sælger til danske virksomheder – først. Hvis de danske virksomheder har behov for at købe den samme mængde kvoter som den danske stat sælger, så er det en praktisk antagelse. Men regnskabet giver også mulighed for at vurdere om dette faktisk er tilfældet.

Vi har nemlig også information om hvor mange kvoter den danske stat sælger (auktionerer) på den europæiske børs. Det viser sig at dette tal er større end det antal kvoter som danske virksomheder har haft behov for at købe – specielt i de senere år i den omfattede periode.

Med andre ord så giver det formentlig¹ en overestimering af virksomhedernes udgifter til CO₂-kvoter at antage at den danske stats samlede provenu fra kvotesalg kommer fra danske virksomheder. En alternativ beregning af virksomhedernes udgifter er derfor lavet hvor kvotekøbsbehovet ganges med den gennemsnitlige pris på den europæiske børs i det pågældende år (som samtidig er lig med provenu/auktionerede kvoter).

¹ Med forbehold for beregningen af kvotekøbsbehov er retvisende – at der ikke er væsentlige forhold som vi ikke har taget højde for.